

poesia

Sch

Mari Koski

orig. am

Sch

Sch

Mari Koski

© Mari Koski 2011

Runon ”Sch” persiankielinen käännös: Mohsen Emadi

Kansi: Teemu Raudaskoski

Taitto: Marko Niemi

ISBN 978-952-5954-01-2

ISBN 978-952-5954-09-8 (PDF)

Painopaikka: Saarijärven Offset Oy, Saarijärvi 2011

*L'idole offre, mieux impose au regard son premier visible,
quel qu'il soit, chose, femme, idée ou dieu.*

Jean-Luc Marion

”SCH”

I

Maria, maailman takana vettä,

miten kieli voisi koskaan peittää?

"Hänet on pantu merkiksi jota ei tunnu/isteta", miten kieli

voisi koskaan peittää tämän: Itse lakkaa

Maria, kuinka voin itseni ymmärtää?

Ei

Kun jäällä on suolet, kun ihmismurhe—

Oletko varma ettet raaputtanut kuvaa?

Et kestä?

olen tutkinut, eikä ole ketään muuta

Halu tappaa on reaktio yleiseen vastuuttomuuteen
kysyy, kun kipu lakkaa

kirja kertoo erilaisista sääolosuhteista

kesäpaikka on hidas, kuvittelen vähän

ei ole tekemistä kielellä

se tarjoutuu alustaksi muratille, villiviinille
luulen, että se hyppää ja pienet jalat ponnistavat seinämästä
takertuen aina uuteen kiven autiuteen

mikään ei ala kukonlaulun jälkeen kukko laulaa joka tapauksessa

kukko autiudessa

Huuda prosessia apuun Uuda,
itse lakkaa, intia katsoo kohti
tulta, puut tuntevat toisensa läpikotaisin
niin kuin hampaat putoavat, tilaan puhkeaa uusia
puisia kukkia, fraktaaleja, laikukkaita

Mitä täältä etsin?
(viini maistuu suussa paremmalta kuin sanat, valkoisten luumujen
allekirjoitus ei tarvitse kehottaa!)

tarjoilee sinulle

on kosteaa, puen mekon meille

kysymyksemme!
valtaa pinnanalaisenkin
vedenkin varjot
ja

eräänä aamuna,

merkillisellä äänellään fasaanikana ajastaa
hetket toisiaan peilaaviksi, juoksee pihan poikki ja uneen autuuteen
tunkee kiusallinen lähettävä ele: mene—

hänestä kuuluu hyvää ja hänestä valo palaa takaisin
muuttuneena, hänen silmiensä kautta kulkee
vanha, vanha kuu tullut meille ja egonmustat puhelimet
”kun olet luonani, olet Yemenissä, kun olet Yemenissä, olet luonani”

jyrkkää valoa

juna kulkee läpi maaseudun vaaleat silmät
lapset kysyvät olemmeko naapurista, osaammeko saksaa
puhumme vähän,

Ääni paksuuntuu savun oloiseksi ja muodostaa verhoa
tiedämme juuri sen verran
mutta se mies, suoraa päätä, lapsineen
Kantamukset silmien korkeudella,
kannatteli niillä seutuvilla, seutuvilla

alas nilkkoihin, kulkee

toistaen ja (kuin hallintansa äärirajoilla):

ei voi ei	sitä suoruutta ei voi ajatella
vai ei voi	mahdottomampi kävellä lukea läs
ei voi voi	näin se tulee kohti
	ympärillä käännös
[ei vAi] on persiaa ja kääntyy suomeksi voi ei	käännökseltä
	muuttaen henkisen sydämen jytinää

Lapsi on näköisesi ja este sille että mahtuisit kokonaan kiveesi. Se,
käsiesi varaan.

ei ole tekemistä kielellä
jo kaiken mentävä , kehräävä pysähtyy

II

Pilvet yli taivaan laen lipuu tuijottain,

en saa päästäni kuolevaa instrumenttia, se kuolee läpi purjehtii turta
mehiläinen miksi tässä, miksi ei meille yhteistä? en saa päästäni sitä,
jää vain sivuprofiili siitä mikä oli kaiken tuntemisen elinehto
mykkyys, likoamaan jää vesisankoon vain kuva ja sekin on tässä
pinnalla, ulottuvilla, mihin se ulottaa

ja veden yli,

rajaa.....

,mutta se näky auringon paahteessa

sinä olet rohkeuteni ääriraja, vain siten, minä uuvun, en riittävästi,

miksi (sillä näpertely on kuin auringosta tislattu piriste
tuskallinen, hiivuttava)

hän kirjoittaa kirjein

minä voisin pystyttää patsaan; En tiedä, käteeni Sohrabin varjo,
pimeys kuollut lamppu

on paljon sellaista mitä ihmettely pienentää ja paljon sellaista helposti katoavaa

Sillä on rajat, sillä ainoastaan, ja sillä

avaan keskeltä

Ainetta vapautuu aineessa.

ja sävyjä, sävyjä

uuvun sinun kuviin

“R a k a s i” kutsuu hän minua, tuon ihmeellisen arkipuolisen kielisen
uuden vanhan tunnustuksen jossa minä kutsuu itseään rakkaansa ää-
nin ja positiot sekoittaen itseään puhutellen itsensä toiselle merkiten
värit omistaen

tai

paljon kirjoja joita haluaisin sinun lukevan hiljaa, mutta
sitten ymmärrän että haluaisinkin itseni

naaras tekee sellaista, minullekin

pientä lasta ja koiraa on silitettävä lujin & kevein tasaisin vedoin
lintua, oksanreiän tarkkuudella

älä herätä sitä vielä; jonkun on täytynyt avata monta solmua
Kävin katsomassa käsiä, ojentuneet eläimen raajat, hämärä.
myös sille muodostuu vieraita tahtoja

pato murtuu

näinä päivinä sulat auringossa

me riitelemme, sinikosini, ja puhe käy yli pimeän
metsän kohti välähtävää aukkoa,

kyyhkyslakka, ei missään

helle. Liinavaatteesta nouset kyljellesi, kesken
un nun silmät raolleen kallistuneet narsissit minuun, leyhytät
peittoja ihosi yllä, häädät kosteutta ja röyhkeyttä kehostasi

y
tuntemattomuuteen

se on kertomusta kaikessa, kultainen satula jonka he myivät
pimeästä pimeään

Kyllä

seitti jonka läpi tihrustaa ei sinällään valehtelee,
sinä tiedät *nyt paljon*

ihminen, se tarkoittaa surua

aika ulottaa häneen joskus
kuvat joihin tarttua
pakenevat pinsettioitetta, kirjaimet eloonjääneet rotat—

hehkuva jälki
oikein paljon:

iloa

hänelle ulottuvuuksia on kaksi, kuva kuvana ja uni

Farhad hakkaa kiveä,
Majnoon siirtää vuorta

hirvittävä, ruma soturi yhden käden varassa, merkityksen

kolme sanaa sinulle ei paljon mitään

kylmä liina väsymyksen

kesken

”SCH”

[۱]

ماریا، جهان پشت آب
چگونه زبان هرگز نمی تواند پوشیده باشد؟
«نشانه ای است او که احساس نمی کند»،
چگونه زبان
هرگز نمی تواند پوشیده شود به این: خوددار
ماریا، چطور می توانم خودم را درک کنم؟

نه

وقتی امعا و احشا از یخ‌اند، آن‌جا که تراژدی انسانی
مطمئنی که تصویر را تو خراشیده‌ای؟
نمی‌توانی بایستی؟
من درس خوانده‌ام، و نه هیچکس دیگر
شهوت کشتن پاسخی است به بی‌مسئولیتی عمومی
می‌پرسد وقتی رنج متوقف می‌شود
کتاب از شرایط جوی متفاوت سخن می‌گوید

نه برای آن‌که در زبان کاری کنی تابستان مکانی کند است، خیال‌ورزانه قدری
سکویی فراهم می‌کند برای پیچک، حیاطی برای تاک وحشی
خیال می‌کنم خواهد پرید و پاهای کوچک دیوار را هل می‌دهند
همیشه می‌چسبند به پریشانی تازه‌ای از سنگ‌ها
مکانی برای اواز بامدادی خروس نیست
خروس صبح در ویرانه

خروس به هر حال آوازش را می‌خواند
کارها را به مساعده بسپار
خوددار، چشم می‌دوزد به هندوستان
آتش، درختان همدیگر را می‌شناسند
مثل دندان‌هایی که می‌افتند، برای دندان تازه جا باز می‌کنند
گل‌های چوبی، فراکتال‌ها، اشیای خالدار

دنبال چه می‌گردم اینجا؟
(شراب طعم بهتری از کلمات در دهان تو دارد، امضای آلوهای سفید
لازم نیست بیان کنی!)

نمدار است، بر هردومان یک لباس می‌پوشم،

پرسش‌هایمان را!

اشغال می‌کند سطوح زیرین را

سایه‌های آب‌ها را نیز

و

یک صبح،

با صدای غریبش قراقاول، لحظات انعکاس

یکدیگر را طرح می‌بندد، در گذر از میدان

به سوی برکت

رویا هلام می‌دهد، برآشفته به روبرو اشاره می‌کند: برو-

او خوب است، از او نور می‌بارد

دیگرگون شده‌است، چشمانش می‌گذرند از میان

ماه کهن، ماه کهن که به سویمان می‌آید و تلفن‌های سیاه

« چون تو با منی، اندر یمنی. چون در یمنی، پس تو با منی »^۱

نور تند

قطارها از میان برق چشم‌های روستایی می‌گذرند

بچه‌ها می‌پرسند آیا ما از این حوالی هستیم، آیا آلمانی حرف می‌زنیم

کم حرف می‌زنیم

دقیقن می‌دانیم انگار دود متراکم می‌شود و پرده‌ای را شکل می‌دهد

ولی او یک مرد است، بی‌پرده، با کودکانش

در برابر چشم به زور جا باز می‌کند

آن‌ها را با خویش حمل می‌کند در آن نواحی، در آن حدود

پایین تا قوزک پاها، می‌گذرد
و تکرار می‌کند (انگار بر حدود تسلطش، کور):
آن صراحتی که محال است به اندیشه در آید

محال است گام برداشتن برای خواندن این حضور، باید به پیش آید
در حدود ترجمه
بگردد
شکوهی دل ذهن را تغییر می‌دهد

ای وای نه
نمی‌شود آی
نه می‌تواند نه^۲

این بچه مثل تو نگاه می‌کند و مانع می‌شود تا در خور
تمامیت سنگی خویش باشی دست‌های تو بر آن.
زبان کاری از پیش نمی‌برد
همه‌چیز می‌گذرد، گردش می‌ایستد.

برداشتی از بیت فارسی گر در یمنی چو با منی پیش منی، گر پیش منی چو با منی در یمنی^۱

در زبان فنلاندی، عبارت «ای وای» فارسی، نمی‌شود یا نمی‌تواند معنی می‌دهد^۲

[۲]

«ابرهای فراز آسمان دست از خیره شدن بر می‌دارند»^۳

نمی‌توانم ساز مختصر را از سرم بیرون کنم، که در کزختی معلق می‌میرد
زنبور چرا این‌جا، چرا نه با هم؟ نمی‌توانم آن را از سرم بیرون کنم
اینجا فقط نیمرخ کسی است که خون زندگی همه‌ی معرفت‌ها بود
سکوت، غوطه‌ور در آب یخ‌زده‌ی دلوِ تصویری تنها و آن نیز این‌جاست
سطح در دسترس آن‌چه می‌گسترده

و فراز آب

مرز

ولی آن نگاه، هرم آفتاب را می‌تاباند
فراسوی حد شجاعت منی، چنان‌که دیگر بریده‌ام، کفایت نمی‌کند
چرا (چرا که تمام وصله‌های دور خورشید چنان محرک‌های مقطری هستند
خموشانه، دردناک) او نامه‌های راحت می‌نویسد.
می‌توانستم مجسمه‌ای بپا کنم، نمی‌دانم
سهراب^۴ سایه‌ی دست‌های من، تاریکی چراغی مرده
چیزهای بسیار تقلیل
یافته‌اند و در عجبم از آن بسپارها که چه به آسانی محو می‌شوند.

^۳ شعری از هلوی یوونن شاعر فنلاندی

^۴ اشاره‌ای به سهراب سپهری

از میانه می‌گشایم حد و حدودی دارد، مادام که تنه‌است و چنین
 و سایه‌ی رنگ‌ها اشیا در اشیا رها می‌شوند
 خسته از تصاویر تو
 “نازین”^۵ ام می‌خواند، به همان رشته‌ی زبانِ عامیانه‌ی شگفتِ اعترافِ
 کهنه‌ی نو که بدان محبوبانت را به خویش
 خطاب می‌کنم، و مواقع به حرکت در می‌آیند و با نظاره‌ی
 دیگری از او سخن می‌گویند، مادام که رنگ‌ها را در
 تملک خویش دارم.
 یا

کتاب‌های بسیاری که دلم می‌خواهد خموشانه بخوانی، اما
 آن‌گاه در می‌یابم که دلم می‌خواست خودم
 که زخمِ چنین کنم با خویش
 کودکی و سگی که به ناز می‌پروری با استحکام و می‌نوازی در ثبات
 پرنده‌های حفره‌ای در نزدیکترین شاخه
 لطفن حالا بیدارش نکن، کسی باید گره‌های بسیار را بگشاید
 رفتم تا دست‌ها را ببینم، بال‌های حیوان را راست کنم، محو.
 شامل امیال بیگانه نیز می‌شود

واژه‌ی فنلاندی که در اینجا به نازین ترجمه شده‌است، در زبان فنلاندی وجود ندارد، شاعر با ^۵
 دستکاری واژه‌هایی که نازنین من و نازنین تو معنی می‌دهند. این کلمه را می‌سازد

سد می شکافد

این روزها پرها در خورشید

ما می ستیزیم، سینه به سینه و سخن از ظلمت می گذرد

جنگل به سوی حفره‌ای درخشان،

کبوترخانه، نه

گرما، از لباس کتانی که بر تهیگاهت می گیری، در میانه

چشم‌های مخمورِ "اوه‌هوم" که نرگس‌انه به من تکیه داده‌اند،

تو تکان می دهی ملافه را بالای پوستت، که گل و لای را دور می کنی و

گستاخی می ورزی از تنت

و

ابهام

این روایت همه چیز است، زینی طلایی که آن‌هایش فروختند

از تاریکی به تاریکی

آری

تاری که از میانه‌ی محوش دروغ می بافی

حالا تو بسیار می دانی

که آدمی یعنی آندوه

زمان روزی به او خواهد رسید

تصاویری که انتقال می یابند، چاردست و پا می گریزند، حروفی

که خرگوشان را نجات داده‌اند

مشاغل سوزان
چه بسیار : شادی
او دو بعد دارد: تصویر به مثابه‌ی تصویر و خواب
فرهاد سنگ می‌خراشد
مجنون کوه‌ها را به حرکت در می‌آورد
هیولایوار، جنگاوری زشت بر یک دست تکیه می‌کند، یعنی
سه واژه برای، نه چیزی بیشتر
لباس سرد ملال
در این خلال

ترجمه‌ی محسن عمادی

NEW.

Hiukset leikattu valoa myötäillen, profilisi leikattu

viivastoille kun yritän katsoa soppeihin, se etsiytyykin rakenteisiin, spotteihin ja ilmassa makaaviin mikä luo toiston ja puutarhan näille kahdelle kahdelle *a* kun yritän erottaa tarinan kuulen koko aakkoston *a ja* mieleni aukeakin *a ja ja* ei voikaan suojautua talven, syksyn, kesän, kevään en aiokaan suojautua tautofonialta

– Mne-me!?

Ajajan selän takana istuu pieni tyttö.

selaillen sanoja kuin aikataulua etsin jatkoyhteyttä

kun

kuulen jonkin myöntävän, tässä lauseessa bussin ikkunaa vasten:

”Arvaa mistä haaveilen että olisin jo oman peiton alla nukkumassa.”

Mädel mein! Mädel kein!

unessa

etsimme

Ettei hymähdys riitä. Pieni mielihyvä jättää kylmälle
kalliorannalle janoisen kuutin

ne

lauseet.

Se minkä kuulet myöntävän, vastaa itsellesi pian.

joistakin suunnista ei tule mitään, ne ovat aukileet vailla tarkkaa sijaintia
silti ei voida väittää niin
kun hymyilet

hänen ilmeensä ja olkapäittänsä kolmipiikkinen haarukka
syyskuun 8. päivänä niitä on neljäkymmentä
ja ne yrittävät pitää elossa sokeria
merenrantakahvilan pyöreällä pöydällä

ilman pylväitä,
saranan puolella, kynnyksellä
sanomalehtesi o.s. hautojen yli

raivostuttavan lähellä kellotornia, jossa Madem poiselle myrkytettiin
yllättävän lähellä New.
olen hitaat mietteet tulevat järjestelmällisesti myöhässä tai etuajassa

uiden

LVIV

huoneen täyttää vieraiden

artikuloituu humina

kaikkien—

yksinäisyyteni radiolähetin osoitti ulos:

kadonneet puutarhat, ensikuulemat

pimeässä ja valoon läikkeeseen

ajattelen, istuttaa rakuuna

(jokin) luotikaupungissa

aivoissamme vanhat tähdet hortoilevat sinne

kuolemaan, eikä ainoastaan sinne

mahdu räjähtävä topos

Laahaava koivu.

Läpätys vajoaa raitiovaunun alle

Lviv kantaa muovikassia jossa pimein kirjaimin: BOSS

kuin barbaari, hän kirjoittaa, vailla mieltä
mihin palata

emme löydä sellaista valon lävikköä

sinivihreä {refers turquoise} lintu esiintyy
näet sen ajoissa, aikaa syvemmän
[.....]

se syrjäyttää huolen
Päätä luottaa myös kielesi hyvään ihmiseen

ulkomaalainen! Ystäväni? naureskelee varoituskyltille jossa pipopäinen
hahmo kohtaa pystyyn nousseet rosoreunaiset jäälautat

kerrotaan myös metodinsa paljastavasta sinipunaisesta {refers violet}

Suvantokatua kissankellojen sointiin

→ ə lena

pimenee

kulunee

Sumu

siipien chic chic

nuolien chupa chup

kavioiden nocturne

tänä yönä pölyihin ktoś sinun tähtesi menen maan alle ja liityn ranskan
pelastusarmeijaan; olet kaikkein; olet helppo pukea; ikaros sextus ja silti
hengaat vanhojen juoppojen kanssa, käyt pöytääni

« Tahdon paperihaavan. »

silloin luulen että en ikinä ole tuntenut sen ympäriltä
ei mikään muuri, vain suvereeni vieras
myötäillen oksistojen liikkeitä

silloin luulen että en ikinä ole sen ympäriltä
 ”tylsyys” saattaa vaihtua huomaamatta äärimmäisen
tarkaksi
puheen—

Valoa riittää siellä missä näkymä on esteetön
merenrantaa pitää auttaa kohti meren harmaata rantaa, meillekin
tekee hyvää olla
ilman

valo tärisyttää ulappaa
linnut suvereeni

meri vetäytyy, kaikenlaiset roiskeet ja riekaleet vetäytyvät
jäävät läpättämään siinä missä kohtaavat

 asuttavat
jo avaruudessa

[Kohteen] nimi

Kirkas alue ylhäällä vasemmalla reunalla on nuori tähti vielä upotettu sen taimitarhan kaasua ja pölyä. Mutta säteily tämä kuuma tähti heikentää tähti lastentarha. Alkuun sumu myös on veistetty säteilyn massiivinen tähti sijaitsee ulos Hubblen näkökenttään. Vain sattumalta ei sumu noin muistuttavat pää hevonen. Sen epätavallinen muoto havaittiin ensimmäisen kerran valokuvaus-levy 1800-luvun lopulla. Sijaitsevat tähdistössä Orion, Horsehead on serkku kuuluisa pilarin pölyn ja kaasun tunnettu Kotkasumu. Sekä torni-like nebula ovat kelauskelvottomat nuorten tähteä.

└─┘ | ETC.

Peilit suojelevat hajoavaa äärtä, tuolin jalkaa
eivät ne miltään, piirryt tarkkana sateen pudotessa höyryten käännyt
tarkkana

El () ie,
kävelee ympyrää vaan kaivelee koloja hampaissaan

ei se mitään, hän ei näe peilejä ympärillään
jokaisessa askelessa liu'ussa jalka kasvaa maahan kiinni ja tuimasti
taas katkeaa Hän näkee varjonsa kasvavan hänestä

Ymmärtäisi peilit jos äkisti tulisi pilkkopimeää

kuulemme askeleet kaukaa sivulta,
tänne yhytetyt hovit tilapäisen vuokraustoiminnan päättyessä

”siellä”

pelkäämättömät Susan,
eikä mikään toiminta riitä yksinäisyyden rintamalla
dialogi veivaa
kuluu kaikista päistään
seuraa meitä kaupungin portille saakka

Pysäytetään kuvia sotkeva potkuri
Hymyilevien miesten joukko diskon edustalla

”yhdet savut”

Fragmentti on erityinen silmä

jos palaan agoralta elävänä,

cillä

luvattu

mikä missä narri pitää kanavaa auki

olen ottanut nämä kirjaimet ja nämä kirjaimet olen ottanut pois

simuloimaan
(lukemaan oppimisen)
riemua
ennen portaita
ojennellen jalkojani
käsiäni unohta
matta; ennen putoa
mista, ennen kiipeämistä mikä
mahdollisuus
jälleen kerran kuin S
ekoittaisin
ilman muuta rakkaudet
eikä yksi pitkä henkäys riitä, kerronnallisen henkäyksen tulee olla väh.
875 sivua pitkä ja siihen on käytettävä väh. 55 miestyövuotta, yhdestä
siemauksesta tulee pitkästyä 2 %
olen ottanut nämä kirjaimet
simuloimaan
riemua
ojennellen jalkojani
ennen kiipeämistä
mikä mahdollisuus!
jälleen kerran kuin
sekoittaisin ilman muuta
rakkaudet
eikä yksi pitkä henkäys
riitä ennen
putoa
mista
kerronnallisen henkäyksen tulee olla väh.

se mitä halusin löytää etsiytyykin käteeni
kuin Nadjan käsi, kädessään luonnoskynä, euroopan sydäntä piirtävä,
sydäntä sydämen polyä

tämä erottaa meidät, tämä yhdistää

juottolat, spenglerin kanssa kömytyt yöt, help your see, tee-se-itse-
goethet

...

ja sivu alkaa täyttyä merkinnöistä jotka käsittelevät
c) päihtymistä t) sydämen etymologiaa

”annetaan kirurginveitsi, peitsien
delegaatio”

IDOLA

Tähän poljentoa.

HOMEROS.

Napoliin kansallismuseossa oleva antiikkinen
ihannekuva.

Tähän ta-taaria, nuolia → → → → →

nyt kaatui 6

Älkää luottako hevoseen. Laokoon, pitäkää maa puhtaana. Orion Strawberry chewing. Please keep our earth clean. Hevosenspääsumu IC 434. Pimeässä sumussa hiipii kohti muuria. Hopeisessa kääreessä haluaa suudella. Sinä olet jättiläismolekyyli-pilvi, minä olen globuli. Silikaattipölyä! Helmikuulin. Maaliskuisin. Nousee meren pölyn ja kaasun jättiläinen, merihevesten vetämissä vaunuissa Poseidon. Käärmesumu, B72, etäisyys 500 valovuotta. Käärmeineen ja atraimineen Trident I (C4) UGM-93A syöttää juottaa surmaa. Laokoon kuolema. Joutsenen repeämä, etäisyys 2400, pituus 2500 valovuotta. *Equo ne credite, Teucro*. Pimeässä sumussa hevonen. Hopeisessa kääreessä Orion.

Älkää luottako matriisiin. Averroës, Kyllä ja Ei! Bordeaux voi katsojansa juovuttaa vaan krapulaa ei aikaan saa. Ranincula rakastaa oman tien-
sä kulkijaa. Hevosenspääsumu IC 434. Valkoisessa hiekassa pallo karkaa
toiselta. Ein ja Kyllän välissä henget lähtevät. Sinä olet toinen minä. Sy-
dämen poly! Globuleissa. Andalusiaassa. Nousee aallot, partikkelit kau-
lailevat polaroidilla, sateenkaariväreissä tallentuvat. Käärmesumu, B72,
etäisyys 500 valovuotta. Käärmeineen ja piirtimineen Luonnon kasvot
painautuvat käärinliinaan. Marian elämä. Joutsenen repeämä, etäisyys
2400, pituus 2500 valovuotta. *Equo ne credite, Teucro*. Valkoisessa hie-
kassa karuselli. This particular flying horse.

aika ei ole vihollinen. Vaikka
loppuun ei koskaan päästä,

kuolema on keskellä.

sinässä, siinä salissa

Idoli—yksinkertaisin käsin, puunukke, sylilapsen; tämän katasterismin;
kauneus ryöstetään; Laokoon-ryhmä; Ratsastajapatsas sumussa; huma-
lainen Leila kaatuu kuin mänty; Zeun luotapa myös unet saapuu

LedaHelenaLeilaLola

”yaarittelua, silikaattipolyt”

Tosi sama, toinen merkittävä, tietty sama, toinen merkityksellinen. Tietty sama, toinen tietty; merkittävä; sama; toinen. Tosi sama, merkittävä tietty, toinen merkityksellinen, toinen tosi. Tietty merkittävä, sama merkityksellinen; merkittävä, toinen; tosi. Tosi sama, toinen ihannekuva, merkittävä toinen, tietty merkityksellinen. Sama merkittävä, toinen merkityksellinen; tosi; merkityksellinen; tietty. Tosi sama, tietty toinen, merkittävä tosi, tosi toinen. Sama merkityksellinen, toinen merkittävä; tietty; tosi; sama. Toinen merkityksellinen, tietty sama, toinen merkittävä, tosi merkityksellinen. Tosi sama, tietty merkittävä; toinen; merkityksellinen; sama. Sydämeni muodoissa. Tuuli liikuskelee. Vesi liikuskelee. Idea liikuskelee. Ze liikuskelee;

Vajra,

Valit

valonkajastus pitkäinen kapeenvalkea valkoinen
johtuu siitä, että ilma on kuiva punainen
yleisin havaittava väri, johtuu kulkemisesta vesisateen läpi
sininen

raesateen läpi ”on siis parempi kastua”
keltainen kulkemisesta ilmassa leijuvan pölyn läpi
vihreä
johtuu sateesta ja auringosta

jotkut jopa väittävät nähneensä mustan, siis valottoman

kirkkaudesta häikäistyneinä katsoessa *aurinkoon*

Maasalama,
Melit

SUR SUM CORDA

Kauneutesi; kuinka tuo kuvapatsas katseleekin takaisin. Kun katse jäätyy, viini kirkastuu, saavuttaa kypsyyden; lapsi heittäytyy maahan. Tähdensyntymät katseessa joka ei ole sinulle, sinun. Kun lämpötila joskus laskee alle nollan. Apollo, ëido, video. Idolit vedessä. Idolit maassa. Idolit veneessä. Wagner vesilasissa. Anna kun Jean itkee Ateenan nähdessään. My Persian. My Macedonian.

Kauneutesi, altaan pohja näkyy. Tästä pidän; indigolapsi kumartuu veteen. Vesi värjäytyy. Valo värjäytyy ja tulee läpitunkemattomaksi. Kaikki sekoittuu saveen, savi itsessään on hyvää; veljeni tuo tuhottomasti kotiin. Hirveä aarre. Saastunut vesi. Aleksanteri katarri sinetti savi kahvi. Nestemäinen loppu läikähtää. Yksityinen näyttely. Ay!

Sinua palvelleena. Sinusta työntyvänä syönyt. Juonut kuin pahainen lohikäärme, papit heidän perheensä. *Kun rakkaani vetää lärvit hän on kuin pyhä lehmä joka saa muut ämmät pakenemaan.* Jokaisessa joka tulee vastaan, hautaan. Veret seisauttava Bel. Kuppi on täynnä. Korvakin on ehjä. Ontto on ehjä. Sydän ylhäällä, oikealla Del. Kiharat linnut stonehenge pyörii. Kaikki on Grand. Ruinismi ja Ruokailu. Asema ja Almuja. O-Z.

Sisällys

I	"SCH" 7
II	"SCH" persiaksi 17
III	New. 27
IV	└ ˘ etc. 39
V	Idola 47

en saa päästäni kuolevaa instrumenttia, se kuolee läpi purjehtii turta
mehiläinen miksi tässä, miksi ei meille yhteistä? en saa päästäni sitä,
jää vain sivuprofiili siitä mikä oli kaiken tuntemisen elinehto
mykkyys, likoamaan jää vesisankoon vain kuva ja sekin on tässä
pinnalla, ulottuvilla, mihin se ulottaa

ja veden yli,

rajaa.....

,mutta se näky auringon paahteessa

sinä olet rohkeuteni ääriraja, vain siten, minä uuvun, en riittävästi,

Sch on Mari Kosken (s. 1982)
esikoisrunoteos. Se sisältää
myös persiankielisen käännök-
sen nimirunostaan.

8 2 . 2
p o e s i a . f i
ISBN 978-952-5954-01-2
ISBN 978-952-5954-09-8 (PDF)

